

tam Isagogen nactus, qua commode hactenus ducor, colophonem tandem, & meum, quantum id mihi Divina tribuet meta, affecuturus sim.

Publice itaque gratitudinem meam humaniter ac submisse declarans, profiteor, ALMO omnium, ut & mei SOSPITATORI, quicquid fortean boni, in me devolutum, me penitus debere; A PARENTIBUS, quibus DN. meum AVUNCULUM omnino accenseo, vitam, & quicquid amoris paterni nomine venire poterit, profectum, gratus agnosco; Omniaque officiorum genera, quæ abs AD- & COGNATIS meis jugiter in me collocata unquam sunt, piæ recordationi semper erunt relicta; PATRONOS demum & PRÆCEPTORES, quos uno ordine habeo, & quorum in me merita cordatissimis maesto encomiis, obsequiosissimè reverebor; Vitam namq; Parentibus, sed His honestam debeo; Omnia igitur illorum beneficia cum longe superant vires, nihil aliud relictum viribus meis satis perspicio, quam gratum animum, qui precibus & votis, Summum Numen pro illorum incolumitate & prospera fortuna sollicitare, nunquam intermittet, ac testor, me omne id, quod vel ex Parentum, Ad- & Cognatorum, nec non Patronorum beneficiis, & Præceptorum eruditionis ac gratiæ penu collegi, in honorem & gloriam DEI & Ipsorum ubivis laudes esse publicaturum, & quo me tandem fata trahent, gratam beneficiorum memoriam mecum perennem esse fixurum.

Legum & Academicarum, quæ volunt, ut omnis abiturus specimen quoddam profectuum publice exhibeat, rationem pie habens, obedientiam & in hoc prompte præstiturus, publice progredior, & dum peregrinari animus mihi est, partim valedicens, partim quid
 tenues